

Об'єднані територіальні громади та їхня роль у забезпеченні пожежної безпеки на селі

В Україні відбувається процес реформування місцевого самоврядування та децентралізація влади з передачею повноважень і ресурсів на рівень територіальних громад. Будується, на перший погляд, проста і логічна схема місцевого самоврядування, здатна забезпечити комфортне та безпечне існування людей у власній місцевості.

Проте для зміни не тільки системи управління, а й, за великим рахунком, самого укладу життя на селі, замало одного бажання. Недостатньо навіть політичного та законодавчого вирішення цього питання, аби процес зрушив, слід створити механізм реалізації цих рішень.

Як працюватимуть пожежні підрозділи в умовах створення об'єднаних територіальних громад? Хто їх навчатиме, фінансуватиме, купуватиме протипожежну техніку та надаватиме соціальні гарантії? На підставі якого нормативно-правового документа здійснюватимуть пожежно-профілактичну роботу та гасіння пожеж підрозділи пожежної охорони об'єднаних територіальних громад?

На жаль, сьогодні на ці питання відповіді немає.

Як свідчить статистика, протягом останніх років значна кількість пожеж в Україні виникає саме у сільській місцевості, а пожежні частини здебільшого

Даний матеріал надруковано в якості дискусійного, отож редакція запрошує зацікавлені сторони висловити свою думку з приводу порушених питань

розташовані лише у районних центрах. Водночас навіть у державних підрозділах аварійно-рятувальної служби майже 80 відсотків одиниць спеціальної техніки перебуває в експлуатації понад 30 років та вичерпало свій ресурс.

Ціни на пожежні машини Прилуцький завод протипожежної техніки встановив такі: для найпростішої на базі ЗІЛа-131 - 1,5 млн. грн., на базі КАМАЗа - 5,5 млн. грн. Ще дорожче торгує спецтехнікою Кременчуцьке автомобільне підприємство.

Постає логічне питання – де братимуть такі кошти об'єднані територіальні громади і чи взагалі вони у них будуть, а також на якій підставі їм буде дозволено придбання спецтехніки для своїх потреб?

Зараз лунає ряд пропозицій, однією з яких є створення в об'єднаних територіальних громадах підрозділів добровільної пожежної охорони. Подібне, до слова, ми проходили у 1970-х роках, коли кожний колгосп мав власну пожежно-сторожову охорону, у радгоспах діяла добровільна пожежна дружина, оснащена протипожежною технікою.

Як нам вбачається, сьогодні діяльність підрозділів добровільної пожежної охорони об'єднаних територіальних громад повинна мати особистий механізм діяльності відповідно до своєї специфіки та сучасних умов.

По-перше, підрозділи добровільної пожежної охорони об'єднаних територіальних громад слід створювати за добровільним рішенням цих громад на підставі відповідного законодавчого рішення.

По-друге, у громаді має бути розроблена цільова програма із запобігання й гасіння пожеж, що включала б такі питання: організація попередження пожеж, їх гасіння, фінансове та матеріально-технічне забезпечення, соціальний захист членів добровільної пожежної охорони тощо.

Чисельність, склад, порядок роботи, права та обов'язки, соціальні гарантії та інші питання діяльності добровільної пожежної охорони об'єднаних територіальних громад слід оформлювати за рішенням цих громад з урахуванням пожежної небезпеки та природно-техногенних загроз для життєдіяльності населення

